

Mângâierea flăcării

Daniel Vișan-Dimitriu

În pieptul meu e-o flacără ce arde
Și-mprășteie lumină și căldură
Iar, uneori, din neștiute coarde,
chiar cânturi ce te-'nalță și te fură,

Te duc în lumi ferice, de poveste,
Acolo unde îngerii, doar, cântă,
În lumi de vis în care totul este
Supus Luminii care te încântă.

Lumina mea, continuă,-nfierbântă,
În lumea inimilor înghețate,
Iubirea ce părea demult înfrântă
Și îi arată calea spre "Se poate".

Eu mă consum de-acum, încet, spre tine,
Și îți ofer, din flacăra-mi arzândă,
Căldura din iubirea ce-o conține,
Iar tu ... primește-i mângâierea blândă!